

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobce: **D. K.**
zastoupen Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem,
sídlem Purkyňova 787/6, 702 00 Ostrava

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 1. 2021, ve věci invalidního důchodu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou došlou zdejšímu soudu dne 2. 3. 2021 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 15. 1. 2021, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla žalobcovy námitky proti svému prvostupňovému rozhodnutí ze dne 25. 6. 2020, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) a řečené prvostupňové rozhodnutí, kterým byla žalobci zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod, potvrdila.
2. V žalobě žalobce napadenému rozhodnutí vyčítá nesprávné posouzení svého zdravotního stavu a to, že nebylo přistoupeno k jeho osobnímu vyšetření.

Shodu s prvopisem potvrzuje

3. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že žalobci nevznikl nárok na invalidní důchod, neboť v rozhodném období deseti let před vznikem invalidity (která vznikla ke dni 29. 4. 2015) nezískal potřebnou dobu pojištění. Od 24. 4. 2020 pak žalobce není ani invalidním a nesplňuje tedy žádnou z podmínek pro nárok na invalidní důchod.
4. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 15. 1. 2021 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Podle § 38 z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. d. p.“) *[p]ojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se (buďto) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, (nebo se stal) invalidním následkem pracovního úrazu.*
6. Podle § 40 odst. 1 písm. f) z. d. p. *[p]otřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let pět roků.*
7. Podle § 40 odst. 2 z. d. p. *[p]otřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.*
8. Jak se podává z výše citovaných zákonných ustanovení, na invalidní důchod vzniká pojištěnci nárok ve dvou k sobě alternativních situacích, kdy u každé je třeba splnění dvou podmínek. Pro obě tyto situace je shodná podmínka invalidity pojištěnce, která je mezi stranami sporná. Samotná invalidita však ještě nezakládá jeho nárok na invalidní důchod. K podmínce invalidity totiž v obou případech přistupuje ještě podmínka další a to buďto vznik řečené invalidity následkem pracovního úrazu, nebo získání potřebné doby pojištění. Mezi stranami je nesporné, že žalobcovo zdravotní postižení nevzniklo následkem pracovního úrazu. Z toho důvodu se soud dále zabýval otázkou, zda žalobce získal potřebnou dobu pojištění podle svrchu citovaného ustanovení § 40 z. d. p.
9. Soud ve správním spise zjistil osobní list důchodového pojištění, dle kterého žalobce v období deseti let před vznikem invalidity, tedy přede dnem 29. 4. 2015, získal 549 dní, tedy 1 rok a 184 dnů pojištění místo zákonem žádaných pěti let. V období dvaceti let před vznikem invalidity pak žalobce podle tohoto listu získal 2 343 dní, tedy 6 let a 153 dnů místo zákonem žádaných deseti let. Ani v jednom z možných období tak podmínku zákonem vyžadované získané doby pojištění žalobce nesplnil.
10. Soud tedy uzavírá, že žalobce je pojištěncem, který nedosáhl věku 65 let a nezískal potřebnou dobu pojištění a jeho invalidita ani nevznikla následkem pracovního úrazu. Za této situace pak již není rozhodné, zda byl žalovanou správně posouzen zdravotní stav žalobce, neboť ani případné pochybení žalované by nebylo s to negativně zasáhnout do

žalobcových práv. Tento totiž nemá dle zákona nárok na invalidní důchod již proto, že nezískal potřebné doby pojištění, což žalobce ani nečinní sporným. Z tohoto důvodu soud veden zásadou ekonomie řízení a vázanosti soudního přezkumu správních rozhodnutí rozsahem žalobních bodů, mezi nimiž není např. výtka špatného určení data vzniku invalidity, nezadal Posudkové komisi Ministerstva práce a sociálních věcí vypracování posudku. Soud tedy konstatuje, že žalovaná napadeným rozhodnutím správně potvrdila své prvostupňové rozhodnutí a žaloba je proto nedůvodná. Nedůvodnou žalobu pak soud podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítne, což zdejší soud výrokem I. tohoto rozsudku rovněž učinil.

11. V řízení byla plně procesně úspěšná žalovaná, které však v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo; procesně neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 8. září 2021

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně